

MOKYTOJŲ UGDYTOJAS – PROFESORIUS ANTANAS PAKERYS

Lietuvos edukologijos universiteto Lituanistikos fakulteto dėstytojai ir studentai kaskart su nekantrumu laukia apsilankant Profesoriaus, habilituoto daktaro, Valstybinės lietuvių kalbos komisijos nario, buvusio Lietuvos edukologijos universiteto rektoriaus Antano Pakerio. Jau tradicija tapusi Profesoriaus skaitoma baigiamoji fonetikos paskaita pirmo kurso studentams lituanistams.

Norėdami pasidžiaugti, kad mūsų visų gerbiamas Profesorius ir toliau aktyviai dalyvauja akademiniame ir moksliniame veikloje, kviečiame prisiminti keletą jo gyvenimo „stotelių“.

Antanas Pakerys gimė 1940 m. gegužės 14 dieną Eiveniuose, Dusetų valsčiuje, Zarasų rajone. Dar besimokantį Avižinių pradinėje mokykloje, būsimą kalbininką sužavėjo mokytojo profesija, kuri atrode itin prasminga, įdomi ir miela širdžiai.

1958 m. baigė Dusetų K. Būgos vidurinę mokyklą.

1959–1964 m. Vilniaus valstybiniame pedagoginiame institute studijavo lietuvių kalbą ir logopediją.

1960–1964 m. – Vilniaus valstybinio pedagoginio instituto Psichologijos katedros laborantas.

Nuo 1964 iki 2010 m. – Lietuvių kalbos, vėliau – Lietuvių kalbotyros katedros dėstytojas.

1968 m. apgynė disertaciją „Lietuvių literatūrinės kalbos sudėtinių dvibalsių *au, ai, ei* akustiniai požymiai“.

Nuo 1971 m. – docentas.

1983 m. apgynė antrąją habilituoto daktaro disertaciją „Lietuvių bendrinės kalbos prozodinė struktūra“.

Nuo 1986 m. – profesorius.

1989–1992 m. – Lituanistikos fakulteto dekanas.

1993–2003 m. – Vilniaus pedagoginio universiteto rektorius.

2003–2007 m. – Lietuvos mokslo tarybos narys.

1991–2012 m. – Valstybinės lietuvių kalbos komisijos narys.

2003–2010 m. – žurnalo *Žmogus ir žodis* vyriausiasis redaktorius.

Antanas Pakerys taip pat yra *Visuotinės lietuvių enciklopedijos* mokslinės redakcinės tarybos narys; *Pasaulio vietovardžių* redakcinės tarybos pirmininkas; *Kalbotyros*, *Baltisticos* žurnalų redakcinių kolegijų narys. 2003–2004 m. vadovavo projektui *Lietuvių kalbos leksikos raida*; 2004–2005 m. – pro-

jektui *Lietuvių bendrinės kalbos kirčiavimo žinynas* (pagal Valstybinės lietuvių kalbos vartojimo ir ugdymo 1996–2005 m. programą). 2000 m. apdovano-tas Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino 4-ojo laipsnio ordinu.

Profesorius yra išleidęs daug solidžių, originalių fonetikos ir akcentologijos darbų, kurie skirti ne tik žinių trokštantiems studentams, bet ir atitinkamos specializacijos dėstytojams, tyrėjams, žurnalistams. Svarbiausi leidiniai: *Lietuvių bendrinės kalbos prozodija* (1982), *Tarptautinių žodžių kirčiavimas* (1991), *Akcentologija* (2002), *Lietuvių bendrinės kalbos fonetika* (3-iasis pataisytas ir papildytas leidimas, 2003), *Praktinio kirčiavimo treniruoklis* (su bendraautorais, 2003), *Lietuvių kalbos bendrinė tartis* (su bendraautorais, 2004), *Bendriniai XX a. spaudos žodžiai* (*Common Press Words of the 20th Century*): elektroninis dažninis žodynas (su bendraautorais, 2004), *Tikriniai XX a. spaudos žodžiai* (*Proper Press Words of the 20th Century*): elektroninis dažninis žodynas (su bendraautorais, 2005), *Bendrinės lietuvių kalbos kirčiavimo žinynas* (su bendraautorais, 2007), *Praktinio kirčiavimo treniruoklis*: mokomoji knyga (su bendraautorais, 2-asis pataisytas ir papildytas leidimas, 2008). Antano Pakerio veikalai parašyti pavyzdine moksline kalba, išsiskiria medžiagos išdėstymo nuoseklumu, struktūriškumu, originalia vaizdine medžiaga.

Profesorius – ne tik daugelio bakalaurų, magistrų, doktorantų darbų recenzentas, oponentas, vadovas, bet ir savo gimtojo Dusetų krašto neužmirštantis žmogus. Jis mielai dalyvauja Kazimiero Būgos gimnazijoje organizuojamose konferencijose ir kituose renginiuose, palaiko glaudžius ryšius su ten dirbančiais mokytojais, kurių daugelis yra paties Antano Pakerio buvę studentai. Jiems ir po daugelio metų yra didžiulė garbė susitikti Profesorių, kuris visų prisimenamas kaip didelės erudicijos, lankstaus mąstymo, gebėjimo diskutuoti ir suprasti, gražios, taisyklingos tarties dėstytojas.

Antanas Pakerys, būdamas puikus pedagogas, net ir baigęs dėstymo universitete veiklą, nepamiršta juo besižavinčių studentų ir kas metai Lietuvos edukologijos universiteto Lituanistikos fakultete skaito viešą paskaitą, kurios visada ypač laukia iš Profesoriaus parašytų vadovėlių besimokantys studentai, turintys galimybę susipažinti su novatoriškais kalbininko dėstymo metodais, pamatyti, kiek šis žmogus turi specialisto patirties. Profesorius nepaliauja stebinti ir žavėti subtiliu humoro jausmu, puikiais komunika-

cijos gebėjimais, įdomiai bei moderniai pateikiama vaizdine ir garsine medžiaga. Paskaitoje studentai jį išvysta kaip puikų pedagogą ir geranorišką žmogų.

Profesoriaus apsilankymas džiugina ne tik studentus, bet ir buvusius bendradarbius, kuriems Antanas Pakerys – išskirtinis mokslininkas, dėstytojas, tyrėjas, žmogus. Pateikiame keletą kolegų atsiliepimų apie nepaprastą Profesoriaus asmenybę, puikų dėsto- mo dalyko išmanymą ir šiluma dvelkiantį bendravimą su aplinkiniais.

Vidas Kavaliauskas, Lietuvos edukologijos universiteto Lietuvių kalbotyros ir komunikacijos katedros profesorius:

„Esu Antano Pakerio mokinys. Profesorius man ne tik dėstė fonetikos ir akcentologijos paskaitas, bet ir vadovavo baigiamajam diplominiam darbui, o vėliau ir mano disertacijai. Profesorius buvo visada orus, reiklus, teisingas, kartu labai geranoriškas, kolegiškas. Jo paskaitos ir pratybos visada buvo labai įdomios, aiškios, logiškos, niekada nebuvo pateikiama tik sausa medžiaga – Profesorius visais laikais dirbo moderniškai, taikydamas įvairius metodus, nevengdamas daug vaizdinių priemonių. Jis bene pirmasis mūsų fakultete paskaitose ir pratybose pradėjo taikyti šiuolaikines informacines technologijas. Daug dėmesio buvo skiriama studento lingvistiniam ir kritiniam mąstymui ugdyti, kūrybiškumui. Mano kurso visiems studentams jis buvo neprilygstamas autoritetas ir kaip Mokslininkas, ir kaip Dėstytojas, ir kaip iškili Asmenybė.

Profesorius kaip darbo vadovas buvo labai geranoriškas, liberalus. Jis duodavo daug laisvės ir nemėgo kontroliuoti, pasitikėdavo darbą rašančiu žmogumi. Jis būdamas labai užimtas (tuo metu ėjo rektoriaus pareigas), visada rasdavo laiko konsultacijoms, labai kantriai ir dėmesingai skaitė visas būsimos disertacijos dalis, duodavo daug svarbių ir taiklių patarimų. Daug konsultacijų vykdavo VPU Rektoriaus kabinete. Profesorius vengdavo duoti galutinių receptų, skatindavo pačiam lyginti, analizuoti medžiagą, ieškoti dėsningumų, pačiam juos „atrasti“.

Su Profesoriumi ir toliau palaikau draugiškus, dalykiškus santykius. Iškilus klausimams, esant reikalui konsultuotis, visada galiu Profesoriumi paskambinti telefonu ar kreiptis elektroniniu laišku – jis visada geranoriškai ir neformaliai išsako savo nuomonę, pataria, diskutuoja. Su Profesoriumi nuolat susitinkame Valstybinės lietuvių kalbos komisijos Tarties ir kirčiavimo pakomisėje, kur kartu svarstome įvairius kirčiavimo norminimo klausimus. Profesoriaus iniciatyva aš ir pradėjau dirbti VLKK Tarties ir kirčiavimo pakomisės kviestiniu ekspertu. Labai dėkingas Profesoriumi už leidimą naudotis jo parengtomis ak-

centologijos ir morfonologijos paskaitomis – tai labai palengvino mano kaip dėstytojo darbą, kai teko iš Profesoriaus perimti jo dėstytus dalykus.

Visi mes galėtume ir turėtume pasimokyti vieno labai svarbaus dalyko – kaip galima suderinti profesionalumą, reiklumą, atsakingumą su geranoriškumu, ramumu, kolegišku. Profesorių šios savybės puošia ir kaip Žmogų, ir kaip Dėstytoją.

Regina Rinkauskienė, Lietuvos edukologijos universiteto Lietuvių kalbotyros ir komunikacijos katedros docentė:

„Profesorius Antanas Pakerys yra išskirtinė asmenybė. Jis yra be galo šiltas žmogus. Labai paprastas. Jis iš tiesų niekada neskirstė žmonių nei pagal rangą, nei pagal užimamas pareigas, nei pagal politines pažiūras... Su visais mokėjo bendrauti. Man apskritai profesorius A. Pakerys yra didelis autoritetas. Sektinas pavyzdys, kaip reikia dirbti su studentais, bendrauti su kolegomis, siekti mokslo aukštumų... Visada juo žavėjausi. Galiu net pakartoti savo anksčiau pasakytus žodžius, kad Profesorius man yra tiek mokslininko, tiek kolegos, tiek apskritai doro ir teisingo žmogaus pavyzdys.

Profesorius man dėstė fonetiką ir akcentologiją. Prisimenu, kad darydavome garso įrašus, paskui klausydavomės. Nenorėjome tikėti, kad tai mūsų balsai įrašyti, – tiesiog jų neatpažindavome... Vienas dalykas, ko aš tikrai nepamiršiu visą gyvenimą, tai Profesoriaus pastangos, kad aš, tuo metu Lietuvių kalbos katedros vyr. laborantė, išeičiau į mokslo pasaulį. Jis labai tikėjo manimi, atidavė dėstyti fonetikos pratybas, nuo to ir prasidėjo mano kaip dėstytojos darbas. Dabar į doktorantūrą įstoti daug paprasčiau, o tada vietų į aspirantūrą nebuvo labai daug. Be to, auginau du pametinukus vaikus, todėl daugelis, matyt, jau buvo mane „nurašę“, nors katedroje buvau palikta kaip viena geriausių kurso studentų. Kaip šiandien prisimenu tą dieną. Aš sėdžiu katedroje prie stalo ir tvarkau kažkokius dokumentus, Profesorius ateina per pertrauką, atsisėda ir taip labai paprastai klausia: „Ar norėtum dėstyti?“ Mano atsakymas buvo teigiamas, be abejonės... Daugiau jis man nieko nepasakė, bet katedros posėdyje jau labai rimtai iškėlė mano ateities klausimą ir visiems netikėtai pareiškė, kad atiduoda man fonetikos pratybas... Aš jam esu labai dėkinga ir iki šiol jaučiu kaltę, kad viešai nepadėkojau per savo disertacijos gynimą. Tiesa, mokslinio darbo vadovas buvo profesorius Aleksas Girdenis, bet profesorius Antanas Pakerys buvo visko pradžia.

Iš tiesų ir dabar labai juntu, kad man trūksta katedroje Profesoriaus. Kartais išdrįstu parašyti elek-

troninį laišką. Pakviečiu į katedros organizuojamas konferencijas, bet nenoriu per daug įkyrėti. Man (ir turbūt visiems katedros nariams) labai malonu, kai Profesorius ateina į renginius. Džiaugiamės jį matydami. Norime, kad tie ryšiai nenutrūktų.

Esu susipažinusi su daugeliu Profesoriaus veikalų. Visų pirma teko daug naudotis vadovėliu *Lietuvių bendrinės kalbos fonetika*, ir anksčiau, ir dabar tenka naudotis A. Pakerio ir A. Pupkio mokomąja knyga *Lietuvių kalbos bendrinė tartis*. 2012 m. pabaigoje kartu su Kaliningrado universiteto studentais mokėmės iš jos taisyklingos tarties. Apskritai visos jo knygos yra reikšmingos ir dažnai tenka jas atsiversti.

Antanas Pakerys visada žavėjo kantrybe, išradingumu, noru ieškoti naujų dėstytojų metodų, tolerancija, pagarba kitam žmogui, gebėjimu juokauti... Čia būtų galima vardyti dar daug gerų Profesoriaus savybių. Daug sunkiau būtų atsakyti, jei paklaustumėte ko nors neigiamo apie jį. Tikrai negalėčiau į tokį klausimą atsakyti...“

Rima Bakšienė, Lietuvos edukologijos universiteto Lietuvių kalbotyros ir komunikacijos katedros docentė, Lietuvių kalbos instituto Kalbos istorijos ir dialektologijos skyriaus vyresnioji mokslo darbuotoja:

„Profesorius pasižymi didele erudicija, apsiskaitymu, tyrinėjamų mokslo sričių išmanymu. Tai neabejotinai žymiausias mūsų fonetikos ir akcentologijos specialistas. Tačiau tai turbūt būdinga daugeliui mokslininkų, savo gyvenimą paskyrusių konkrečių kalbotyros sričių tyrimams. Kaip išskirtinius asmenybės bruožus galima minėti puikų takto jausmą, pagarbą pašnekovui, nesvarbu, kas jis būtų – studentas, dėstytojas ar mokslininkas. Tai ypač žavėdavo per paskaitas – kad gerbiamo, daug nusipelnusio Profesoriaus visai nereikėdavo „bijoti“, drąsiai galėdavome klausti net ir kvailiausių klausimų, vis tiek į juos būdavo sureaguota, atsakyta. Niekada, net rektoriatavimo metais, kai tikrai būdavo daug neatidėliotinų reikalų, neteko matyti Profesoriaus susinervinusio, „išmušto iš vėžių“, kalbančio su studentais pakeltu balsu. Taktiškas ir tolerantiškas jis išlieka bendraudamas ir su kolegomis mokslininkais ar dėstytojais, netgi tada, kai mokslinės nuomonės ar pažiūros į kai kuriuos reiškinius ir skiriasi. Savo nuomonę jis stengiasi apginti argumentuotai, nesileisdamas į emocijas ar mokslininko asmenybės vertinimus. Kita savybė – Profesorius labai aiškiai ir paprastai mokėdavo išaiškinti, pateikti dėstomąją medžiagą metodiškai, nuosekliai, nenuobodžiai, vaizdžiai.

Jis buvo mano fonetikos ir akcentologijos dėstytojas, o vėliau šie dalykai taip sužavėjo, kad tapo

mano tiesioginiu mokytoju – buvo bakalauras ir magistras darbų vadovas bei doktorantūros komiteto narys. Žavėjo jo erudicija ir kartu paprastas, pagarbus požiūris į studentą. Kai Profesorius dirbo rektoriumi, mes, rašantieji pas jį diplominius darbus, drąsiai galėdavome eiti konsultuotis ir į rektoratą...

Man dabar tenka studentams lituanistams dėstyti anksčiau Profesoriaus dėstytą pagrindinį kursą – lietuvių bendrinės kalbos fonetiką, todėl žaviuosi jo sukurtą dėstyto ir vertinimo metodiką, mokiausi ir mokausi iš jo. Mano viena pagrindinių dabartinių tyrimo sričių – eksperimentinė fonetika, todėl tenka bendrauti ir moksliniais klausimais, per konferencijas, seminarus. Profesorius puikiai išmano visas fonetikos mokslo sritis, neatsisako patarti ar padėti neiškliaus klausimais.

Neabejotinai galima išskirti du Antano Pakerio veikalus: *Lietuvių bendrinės kalbos fonetiką* ir *Lietuvių bendrinės kalbos prozodiją*. Pirmasis yra tobulo vadovėlio pavyzdys: paprastai, aiškiai išdėstyta teorinė medžiaga, apgalvotos užduotys ir pratimai, daug iliustracinės medžiagos. Antrasis – iki šiol nepralenkiamas lietuvių eksperimentinės fonetikos darbas. Be galo išsamus, metodiškai parašytas, jo tyrimų rezultatai visuomet bus vertingi tyrinėjantiems lietuvių kalbos prozodijos reiškiniais. Kadangi tiesiogiai tenka dirbti toje pačioje srityje, tai man vertingas ir svarbus kiekvienas jo mokslinis pastebėjimas.

Iš Profesoriaus galima mokytis ir mokytis, pirmiausia visų tų savybių, kurias jau išvardijau: erudicijos, takto, metodiškumo, nuoseklumo, užsispyrimo dirbti ir puikaus humoro jausmo bei bendravimo su žmonėmis meno.“

Laimutė Bučienė, Lietuvos edukologijos universiteto Lietuvių kalbotyros ir komunikacijos katedros docentė:

„Tai talentingas mokslininkas, puikus pedagogas, pasižymintis didele profesine kultūra. Labai taktiškas, tolerantiškas, besilaikantis etikos ir moralės principų žmogus. Iš Profesoriaus visada sklinda žmogiškas paprastumas ir nuoširdumas, vidinė inteligencija.

Teke laimė Antaną Pakerį pažinti mokantis X klasėje, kai Vilniaus pedagoginiame institute Būsimojo pedagogo fakultete klausiausi Profesoriaus paskaitų apie kirčiavimą. Sužavėjo Profesoriaus gebėjimas sudominti auditoriją dėstomu dalyku, suprantamai, aiškiai pateikti lietuvių kalbos kirčiavimo sistemą. Įstrigo į galvą ir širdį šio dėstytojo paprastumas, geranoriškumas, inteligencija.

Profesorius buvo mano kursinių darbų ir diplominio darbo vadovas. Jo paraginta, parengiau savo

pirmąjį mokslinį straipsnį apie pirminių priešdėlinių veiksmažodžių kirčiavimą. Esu labai dėkinga Profesoriumi už tai, kad skatino dirbti savarankiškai, ugde kruopštumą ir atsakingą požiūrį į darbą.

Lietuvių kalbos fonetikos ir akcentologijos mokiausi iš Profesoriaus parengtų knygų. *Lietuvių bendrinės kalbos fonetika* pasižymi kruopščiai apgalvota metodika, aiškia, logiška medžiagos dėstymo struktūra. Šis vadovėlis vertingas dėl gausios iliustracinės medžiagos, galimybės studentus apklausti programuotos patikros metodu. Monografija *Akcentologija* originali tuo, kad kirčiavimas analizuojamas atsižvelgiant į žodžių dažnumą. Labai pravartūs elektroniniai dažniniai žodynai, kurie sudaro pamatą tolesniems kalbos tyrimams.

Žavi Profesoriaus gebėjimas puikiai derinti mokslininko ir pedagogo veiklą, reiklumas ir geranoriškumas, kantrybė ir kruopštumas, ieškojimas inovatyvių mokymo metodų.“

Danguolė Mikulėnienė, Lietuvių kalbos instituto Kalbos istorijos ir dialektologijos skyriaus vyriausioji mokslo darbuotoja, Tarybos pirmininkė:

„Per keliasdešimt metų daug bendrauta. Ir pažintis tebesitęsia, todėl dar nenorėčiau leisti į prisiminimus. Bet viena pasakysiu: Antano Pakerio nuomonė man visada svarbi.

Vaikai, lankę tautinę tarpukario Lietuvos mokyklą, buvo kitokie... Kitokie jie ir užaugo: šviesesni, tolerantiškesni, platesnio akiračio, visam gyvenimui pamilę knyga. O tai, ką iš jų perskaitė, – amžiais tikrintos ir pertikrintos bendražmogiškos tiesos, – gulė jų gyvenimo pamatu... Tie, kurie gimė ir brendo vėliau, jau sovietmečiu, turėjo į ką lygiuotis... Nenorėčiau kaip nors apibendrinti, bet be šios kartos mokslininkų nebūtų europinės lietuvių kalbotyros tradicijos Lietuvoje...

Profesorius dalyvavo ir mano kandidatines disertacijos gynime, ir habilitacijos procedūroje. Kartu dirbome Valstybinėje lietuvių kalbos komisijoje. Tai žmogus, kurį sutikęs visada džiaugiesi. Žinau, kad pakalbinsi, jei reiks, patars ar padės. Aukštaitiško kirpimo žmogus: kuklus, pastabus, pagarbus...

Visi Profesoriaus veikalai buvo ir yra svarbiausi: kiekvienas vis kitaip svarbus ir reikalingas. Tačiau man bene didžiausias banginis – Profesoriaus monografija *Lietuvių bendrinės kalbos prozodija* (1982), supažindinusi su sudėtingais instrumentiniais kirčio ir priegaidžių tyrimais. Šioje srityje iki šiol niekam nepavyko Profesoriaus pavyti.

Iš Anatano Pakerio verta mokytis to, ko neišmokstama: tolerancijos, elegancijos, gebėjimo nepik-

tai diskutuoti ir ginti savo nuomonę kartais pasitelkiant ir subtilų humorą...“

Asta Leskauskaitė, Lietuvių kalbos instituto Kalbos istorijos ir dialektologijos skyriaus vyresnioji mokslo darbuotoja:

„Su Profesoriumi susipažinau studijų metais – jis mūsų lituanistų kursui dėstė bendrąsias fonetikos paskaitas. Vėliau su juo dažniausia susidurdavau universiteto koridoriuose. Jis buvo ir mano doktorantūros studijų komiteto narys.

Profesorius visuomet mane žavėjo ir žavi inteligencija, santūrumu, kruopštumu, atsakingumu, mandagumu, erudicija, pagarba tiek kolegoms, tiek pirmąkart matomiems žmonėms, neatsižvelgiant nei į jų amžių, nei į socialinį statusą.

Rengdama savo mokslinius darbus remiuosi įvairiais Profesoriaus darbais, tačiau labiausiai iš fonetikos ir akcentologijos srities, pavyzdžiui: *Lietuvių bendrinės kalbos fonetika* (1986, 1995), *Akcentologija* (1994, I d.; 2002, II d.).

Iš Profesoriaus vertėtų pasimokyti tolerancijos, pagarbos, šilto bendravimo, mokėjimo atidžiai išsigtinti į mokslines problemas.“

Vilija Ragaišienė, Valstybinės lietuvių kalbos komisijos Programų skyriaus vedėja:

„Profesorius žavi inteligencija, nedogmatišku mąstymu ir puikiu humoro jausmu. Tai plačių pažiūrų žmogus. Jis probleminius kalbos atvejus vertina atsižvelgdamas į realią vartoseną. Profesoriaus humorą apibūdinau labai paprastai – išskirtinai intelektualus humoras.

Kai įstojau į Vilniaus pedagoginį institutą studijuoti lituanistikos, Profesorius buvo fakulteto dekanas. Jo iniciatyva be stojamųjų egzaminų buvo surinktas medalininkų kursas. Įdomu ir tikrai naudinga buvo studijuoti tokiame kurse. Kai pagalvoju apie studijų metus, prisimenu Profesoriaus bendrąsias fonetikos paskaitas. Beveik pusantro šimto jaunų žmonių auditoriją sugebėdavo sudominti dėstomu dalyku. Paskaitas skaitydavo taip, kad net didžiausi plepia susikaupę klausydavosi.

Profesorius daug metų buvo Valstybinės lietuvių kalbos komisijos narys. Dabar priklauso Tarties ir kirčiavimo pakomisei, ekspertuoja Kalbos komisijai teikiamų leidinių rankraščius. Profesoriumi esu ypač dėkinga už pagalbą rengiant žodyną *Pasaulio vietovardžiai*. Antanas Pakerys yra šio žodyno redakcinės tarybos pirmininkas. Profesorius rengiamo žodyno tekstą perskaito tikrai ne vieną kartą. Daug laiko skiria žodyno rengėjų konsultavimui.

Naudingi buvo ir yra visi Profesoriaus darbai apie kirčiavimą. Ypač norėčiau išskirti leidinį *Akcentologija* (1 d.), kuriame užfiksuoti kirčiavimo variantai ir nurodyti jų šaltiniai. Šiuo leidiniu rėmiausi rašydama daktaro disertaciją, tiksliau, rinkdama medžiagą, t. y. nustatydama vardažodžius, galinčius turėti kirčiavimo gretybių, aiškindama jų atsiradimo priežastis ir t. t. Dažnai atsiverčiu ir Profesoriaus iniciatyva kartu su kolegomis Danguole Mikulėniene ir

Bonifacu Stundžia parengtą *Lietuvių kalbos kirčiavimo žinyną*.

Kaip iš dėstytojo galima pasimokyti sugebėjimo suprantamai pateikti medžiagą, aiškiai įvardyti problemas, nuosekliai supažindinti su dėstomu dalyku. Kaip iš kolegės – geranoriškumo, sugebėjimo išgirsti kito nuomonę ir mokėjimo diskutuoti. Kaip iš žmogaus – kuklumo, darbštumo, optimizmo, savitvardos ir tolerancijos.“

*Profesorius kolegas kalbino
LEU Kalbotyros ir specialybės
kalbos kabineto vedėja Diana Steiblienė*